

[Paul Holt.]

land. En § 5 kender vi jo. Vi kender den fra 1866, fra den østrigsk-preussiske Fred. Dengang var det den franske Statsmagt, som fik indført den. Men denne § 5 led imidlertid under betydelige Svagheder. Der stod ikke noget om, hvad man skulde forstaa ved de saakaldte nordlige Distrikter af Slesvig. Der stod heller ikke noget om, hvornaar Afstemning skulde finde Sted, og under hvilke Former det skulde ske, hvem der havde Ret til at faa det gennemført, og der var, som Sagen laa dengang, heller ikke nogen Myndighed, der kunde paase, at denne Bestemmelse blev gennemført.

Det siger sig selv, at Gennemførelsen af en § 5 ogsaa nu i en kommende Fredsordning for Tyskland vil blive overordentlig vanskelig. Det er for det første vanskeligt at faa de allierede Magter til i det hele taget at gaa med til en saadan Bestemmelse ud i Fremtiden. Det vil blive endnu vanskeligere at faa de allierede Magter til at gaa med til en saadan Bestemmelse f. Eks. 25 Aar ud i Fremtiden, for hvem skal til den Tid staa som Garant for, at saadanne Bestemmelser bliver gennemført, og naar Bosættelsen af Flygtningene fremmes yderligere, er jo ogsaa dermed Muligheden for en saadan fremtidig Folkeafstemning i Sydslesvig blevet i allerhøjeste Grad vanskeliggjort.

Vi faar altsaa gennem det, der her er sket, en meget, meget stærk Paamindelse om, at Sagen haster. Det, der sker i Sydslesvig, maa holdes sammen med den Politik, som vi hidtil har lært at kende fra engelsk Side, at det haster. Der er noget galt i det Synspunkt, at Spørgsmaalet om Sydslesvig ikke er aktuelt i Dag. I en vis Forstand er det rigtigt, for saa vidt som vi ikke har nogen Idé om, at Sydslesvigs Fremtid netop skal afgøres nu paa en kommende Fredskonference, men naar vi ser paa, hvordan Forholdene vitterligt udvikler sig dernede, og hvilken Linie Besættelsesmyndighederne følger i deres Politik, kan man sige, at Sagen haster, medmindre man vil blive Pessimist og gaa til den yderste Grad af Konsekvens af, hvad der sker, og sige: Slaget er tabt. Men denne Erkendelse kan man ikke drives til, saa længe der overhovedet er nogen Mulighed til Stede, og nu har det radikale Parti jo givet det danske Folk en Mulighed ved at gennemtvinge

Valg netop nu, netop paa et Tidspunkt, hvor hele dette Spørgsmaal er brændende. Derfor maa vi tale til det danske Folk, saaledes at det faar Klarhed over, hvordan den udenrigspolitiske Situation er, at man ikke gaar blindt til dette Valg, men forstaaer, hvad det drejer sig om.

Naar vi har været inde paa den Tanke, at vi kunde ønske os en § 5 igen, maa man ikke glemme, at det er uværdigt af os, hvis vi stiller et Krav op om Indsættelse af en saadan Paragraf i en Fredstraktat og vi ikke selv er villige til at bære et Ansvar, men blot ønsker, at andre skal staa med Ansvaret. Der er ikke nogen Mulighed, saadan som det tegner sig nu, for en virkelig fri Udfoldelse af den danske Bevægelse og for øvrigt i det hele taget af en demokratisk Samfundsordning nede i Sydslesvig, saa længe denne Landsdel forbliver under det tyske Rige. Derfor er man nødt til at rejse Kravet om, at Sydslesvig udskilles fra det tyske Rige. Naar man stiller dette Krav op, Sydslesvig udskilt af det tyske Rige, maa man naturligvis spørge: Hvad saa, hvad skal der saa ske, og hvilke udenrigspolitiske Muligheder kan man pege paa i denne Forbindelse med dette for Øje?

Jeg vil i denne Forbindelse tillade mig at henvide til De Forenede Nationers Traktat Artikel 77. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg tillade mig at citere, hvad der staar i denne Artikel 77:

„1. Formynderskabssystemet skal komme til Anvendelse med Hensyn til saadanne Omraader under følgende Grupper, som maatte blive underlagt det i Kraft af Formynderskabsoverenskomster. a. Omraader, der nu er under Mandat; b. Omraader, der maatte blive løsrevet fra fjendtlige Stater som Følge af den anden Verdenskrig; og c. Omraader, der af Stater, som er ansvarlige for deres Administration, frivilligt stilles under Systemet. 2. Der skal ved senere Overenskomst træffes Bestemmelse om, hvilke Omraader inden for de nævnte Grupper der skal falde ind under Formynderskabssystemet, og paa hvilke Vilkaar dette skal ske.“

Det ligger saaledes, at De Forenede Nationers Formynderskabsraad er blevet oprettet, det skete den 26. Marts i Aar. Det vil med andre Ord sige, at der inden for De